

DZIENNIK A W O I E W O D Z I T W A L U B E L S K I E G O

w Lublinie dnia $\frac{5 \text{ Stycznia}}{17 \text{ Stycznia}}$ — 1837. roku,

Nro 65519 Wydział Woyny Sekoya Policyi.

Kommissya Woiewództwa Lubelskiego.

Z rapportow o wypadkach nadzwyczajnych składanych i szczegółowych Władz różnych doniesiń, przekonuya się Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, że w czasie obecnym, lechniey isk kiedykolwiek przytrafiają się kradzieże, rozboie, napady po drogach publicznych i tym podobne wypadki, bezpieczeństwo i zpokoyńść publiczną nadwierzające.

Zastawiając się nad przyozynami tyłu kary godnych czynów, Kommissya Rządowa iest mniemania, iż się musi znajdować pewna liczba ludzi stałego zamieszkania i godziwego sposobu zarobkowania pozbawiona, która oddając się szkodliwym społeczeństwu postępkom usiłue ciągle ukrywać się przed bacznością i dozorem Władz Administracyino Policyjnych.

Nie należy mniemać aby ludziom takim zbywać miało na sposobach zarobkowania godziwego przy tak powszechnych w kraju naszym zatrudnieniach rolniezych i przemysłowych, skoro by tylko do takowych udać się mieli chęć i skłroby do tego nie ustanną bacznością władz policyjnych, którym bezpieczeństwo i spokoyńść publiczna są poruczone, znaglani byli. W skutku przeto odebranego Reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego z dnia 18/30, Listopada b. r. Nro 52762. Kommissya Woiewódzka zwraca uwagę Burmistrzów Miast i Wóytów Gmin już nie raz w latach dawnieyszych na [ponawiane rozporządzenie Kommissyi Rządowej

wey a mianowicie z dnia 10 Czerwca 1816 r. Nro 1295 — 14 Lipca 1820 r. 196/2590 — 23 Lipca 1824 r. Nro 1311/2432 — 18 Czerwca 1826 r. Nro 1860/1403 i 3 Kwietnia 1833 r. Nro 4159/9048, a które obiawione zostały Kommissarzom Obwodowym przy Reskryptach Kommissyi Woiewódzkiej z dnia 26 Lipca 1820 r. Nro 20441/2581 z d. 18 Sierpnia 1824 r. Nro 29828/5272, z dnia 13 Lipca 1824 r. Nro 24548/2653, z dnia 8 Kwietnia 1833 r. Nro 17138/3808, iak wiele zależy na tem, aż-by ciąglą, posiadć wiadomość o ruchu ludności, aż-by zapobiegać włóczęgostwu ludzi niechęcych pracować i na koniec zwracać baczną uwagę na wszystkich takich, którzy swoją konduktą lub innemi czynami pod-yrzenia na siebie ściągają. Przeciż wszystkie wtępiemierze wydane przepisy albo nie weszły w wykonanie, albo nie dosyć są w skutkach swych przestrzegane, skoro występki wziankowane coraz więcej zagęszczać się poczęły i do tego doszły stopnia iż odważono się zetrzymywać Poczte Rządową bezkarnie rewidować wiezione przez nią paki, domagać się oddania powierzonych iey transportowi pieniędzy. | Po zniesieniu się z Szefem Sztabu Głównego Armii cyzaney, Kommissya Rządowa wyiednała już rozkaz do wszystkich Dowódców woyska ażeby zaadnemu z żołnierzy, nie wolno było oddalać się od swey kommendy bez otrzymania wprzód na to drukowanego biletu wedle przepisanej formy, ażeby włóczęgacy się żołnierze bez podobnych pozwoleń i mogący się dopuszczać nadużyć zaraz przytrzymywani i do naybliższej kommendy odsłani byli i k obszerniey o tem rozporządzenie Kommissyi Rządowej z dnia 4/16 Listopada b. r. Nro 2543/4854 i przy Reskrypcie Kommissyi Woiewódzkiej z dnia 18/30, Listopada b. r. Nro 607 6/1586, zakommunikowane i w Dzienniku Woiewódzkim Nro 50. ogłoszone naucza.

Pozostają jeszcze teraz podobne środki ze strony Władz Policyiny Administracyinych względem osób cywilnyoh przedsięwziąć, aby tym sposobem za wspólnem działaniem zapobiedz zdemu i utrzymać należyte bezpieczeństwo i porządek.

W zamiarze dopięcia tych celów, Kommissya Wdiewoczka poleca Burmistrzom Miast i Wóytom Gmin, aby przeświadczyli się o ważności przedmiotu każdy z nich w obrębie swego działania pod najsurowszą odpowiedzialnością, najprzód sprawdzał i miał ciągłą wiadomość o stanie ludności stałej tak Chryścjan jako i Żydów — ażeby ściśle zachowywał przepisy co do przemieszczeń i nikogo w gminie przez takowych nie cierpiał, ażeby na przybywających za tak zwanemi kartami pobytu i wanderbuchy wędrujący czeladzi na pewny przeciąg czasu i w wiadomym celu wydanemi szczegółowy wgląd i uwaga była zwracana, tak ażeby nikt dłużej nad zakres przeznaczony nie przebywał i nie prowadził takiego sposobu życia, któryby władzy miejscowej dostatecznie nie był wiadomym, ażeby nie dopuszczano żadnego włóczęgostwa i żebractwa czy to pojedynczo czy gromadnie (co szczególnie po miastach dopilnować poleca) gdyż biedni i starzy nie mogący na siebie zapracować i śli w szpitalach umieszczeni być nie mogą tylko w własnej gminie gdzie są znani, utrzymywać się winni.

Ponieważ zaś kradzieże i napady najwięcej przytrafiają się przy traktach główniejszych w bliskości lasów i zarośli, gdzie złoczyńcy większą sposobność znalezienia zdobyczy i większą możliwość ukrycia się upatrują mają nadzieję, przeto Prezydent Miasta Lublina, Burmistrze Miast i Wóyci Gmin, a w szczególności sołtysi wsiów odbywać mają częste a w miarę podeyrzenia - codzienne niespodziewane rewizye wszelkich ubocznych i odosobnionych karczm, bud, pustkowsiów i innych tego rodzaju budynków na ustroniu w bliskości traktów dróg publicznych położonych, w których zwykle złoczyńcy i podeyrzani unikając ludniejszych miejsc schronienia szukają.

Pora obecna w której ostrość powietrza nie pozwala takim ludziom przebywać w lasach lub zaroślach, wreszcie porą nocną będą najstosowniejszymi do takich rewizyi, w czasie których należy się ściśle przekonywać, czy się nie znajduje tamże kto z obcych, któryby się dostatecznie z miejsca pobytu, sposobu zarob-

kowania i znanych zamiarów, swej obecności wylegitymować nie mógł, podejrzeni zaś pod tym względem mają być zaraz przytrzymani dla bliższego wyjaśnienia stanu rzeczy i Urzędowi Mui-cypalnemu a następnie odsłani do właściwego Sądu. — O nieobecnym zaś osobach które w domu rewizyi ulegają emu zamieszaniu a zwłaszcza takich, których mieć w podejrzeniu jest przyczyna wypada się zaraz przekonywać zaczęm gdzie i od jak dawna oddaliły się, aby ciągnąć o ich krokach i zatrudnieniu a szczególnie nocnych posiadać wiadomość.

Wywiadywanie się o wszelkich podobnych schizdkach rozstawianie czot w miejscach dopełnianych nadużyć, nieustanne ściganie i kontrollowanie ludzi a próżniactwa, włóczęgostwa, pijactwa i t. p. nałogów znanych winno być ciąglým zatrudnieniem Urzędników Policyjno Administracyjnych i doprowadzić do tego rezultatu, żeby złe dostrzegane jeśli nie zupełnie, to przynajmniej znacznie stopniowo zmniejszonym było.

W tem samem celu należy nie dopuszczać, ażeby do robót drogowych tłuczenia kamieni, i t. p. przyimowani byli ludzie bez żadnych świadectw z miejsca stałego pobytu niewiadomi — za co Kommissarz Obwodu odpowiedzialności na Entrepreneurów, Administratorów i dozoruących Inżynierów włoży, o skutku czego ni tylko Kommissarz Obwodu ale Burmistrze i Wóyci Gmin w których się znajdują terytorium pod własną odpowiedzialnością dopilnują —

Aby zaś odeśłani do Sądów po ukaranie złodziei wylamać się z pod kary i d. świadectwem takowey był dla innych przykładem, wszelkie Władze Policyjno Administracyjne są obowiązane pod odpowiedzialnością rekwizycjom Sądowym w czasie Instrukcyi spraw takich jak najszybciej zadecydować czynić, do czego już nie raz Kommissya Wojewódzka oddzielnie wydawała rozkazy. Ponieważ z tego wszystkiego co się wyżej powiedzi to pokazuje się, że osoby mian wicie z klasy niższej udające się w odległą podróż dla uniknienia wszelkiego podejrzenia, wia-

ny się zapatrywać w świadectwa stosowne władzy miejscowej właściwej— Kommissya Woiewódzka poleca więc Kommissarzowi Obwodu, Prezydentowi Miasta Lublina, Burmistrzom Miast i Wóytom Gmin, aby ludzie uzyskujący świadectwa w tymże ostatecznie mieli wyrażone z kąd są redem, z którego miejsca otrzymują świadectwo do podróżowania w których księgach ludności są zapisani, i pod którym Nrem, wiek, rysopis, ubiór jaki mają na sobie, w końcu pisany być powinien — Trakt z którego idącemu pod żadnym pozorem zbaczać nie jest wolną albowiem świadectwo rzeczne obeymować powinny miejsca do którego biorący świadectwo udeje się— wydane świadectwo głównie uważać należy na cel podróży który również ma być wymieniony i dla tż wystrzegć się wydawania świadectw do wyzyskiwań służby.— Świadectwo takie opatrzone być powinno pieczęcią wyraźną urzędową i podpisem czytelnym urzędnika.— Świadectwa rzeczne przez Burmistrza i Wóytę Gminy nie nadłużey jak na dni 15. a przez Kommissarza Obwodu i Prezydenta Miasta Lublina na tygodni 6. wydawane być mogą z wyrażonym z zastrzeżeniem meldowania się po miastach w których podróżujący nocuje jak niemniej władzy w miejscu dokąd wydane zostało świadectwo, którą zostaje w obowiązku świadectwo w swem biurze zachować i dopilnować, aby termin określony nie był przetrzymanym lub gdy tego zajdzie potrzeba stanowne przedsięwziąć kroki— Człowiek biorący świadectwo i nie powracający w oznaczonym terminie winien być podany przez władzę miejscową do śledztwa, formalność powyższa ściśle winna być zachowana dla wspólnego wszystkich i osobistego bezpieczeństwa.—

 Nadto zawiadamia Kommissya Woiewódzka, iż Kommissya Rządowa rozporządzenie niniejsze przesłała J.W. Generałowi Majorowi Hrabu Neselrode Dowódcy okręgu 3go. Zandarmeryi z wezwaniem o wydanie podobniejsze rozkazów:— Komendantom Zandarmeryi Woiewódzkim i Obwodowym iżby ci nie-

tylko sami z swej strony według powyższych wskazówek starali się o wyśledzenie i wytypowanie podobnych złoczyńców ale nadto wszelką pod tym względem pomoc władzom Administracyjnemu Policyjnym na ich żądanie zapewnili i wspólnie z temiż w chwili wydarzonego występku lub zbrodni czy to śledztwo czy obławę złoczyńców uskuteczнили,

Aby zaś niniejsze rozporządzenie dokładnie i zupełnie upowszechnić a mianowicie między Wójtami Gmin, właścicielami Dóbr i Sołtysami wsiów, Kommissya Woiewódzka zamieszcza takowe w Dzienniku Woiewódzkim, z zapewnieniem, że tak każdy troskliwy i pilny w utrzymywaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego, Urzędnik pozyska względy Rządu, tak nie czynny i opieszwały z raz po spełnionym czynie dochodzonym, surowo ściganym i do odpowiedzialności pociągany będzie — należy więc aby Wójtci Gmin i Burmistrze z tem rozporządzeniem obznajmili Sołtysów i Radnych wsiów Ławników i Działekników po Miastach — Aby zaś i ludowi nie było obcym, Kommissya Woiewódzka wezwwała Władzę Dycezyonalną o wydanie do Proboszczów i Kłótników, iżby ci z ambon poszerebę przedsięwzięcia środków ku wspólnemu zapewnieniu bezpieczeństwa i całosci osób i majątków, ludowi tłómaczyli zachęcając takowych do moralnego i enotliwego życia, a nakazywania tych, którzy ze szkodą społeczeństwa, występnie prowadzą życie.

Nakoniec gdy nie jest podobieństwem, ażeby rozporządzenie niniejsze objęło wszelkie przepisy iakieby miejscowe okoliczności i towarzyszące im skutki wymagały, przeto Urzędnicy powołani do tego rodzaju służby rządzić się winni, w takim razie przezornością i dobrą chęcią wywiązania się z włożonych nań obowiązków.

Które to rozporządzenie ogłaszając przez Dziennik Woiewódzki aby każdego wiadomości doysć mogły, poleca iak najmocniej wszystkim Urzędowi Policyjno Administracyjnemu nad wykonaniem tego ściśle czuwać —

w Lublinie dnia 7/19 Grudnia 1836 r.

General Major Prezes ALBERTOW..

S. J. Ladachowski Z.

Nro 83r. Wydział Skarbu Sekcya Skarbu

KOMMISSYA WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO,

Z powodu wydanego od Departamentu Handlu zewnętrznego w Cesarstwie z dnia 7 Listopada r. z. ad Nro 17679 Komom Rossyiskim od ściały Polskiej poł żonym, Rozporządzenia aby od przywożonev z tad do Rossyi Farby Braunrot pobierały opłatę Celną w Tryffie Rossyisko Polskiej, na wszelkie płody Chasyczne przepisana, to jest po kopieek srebrnych ośm od puda czyli po złotemu Polskiemu jednemu i groszy dziesięć od Centnara— Kommissya Woiewódzka z mocy Reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 10 Grudnia r. z. N 96093 poleca Komorze Celney Wchodowej I. Rzędu Łuszków od ściały Rossyi położoney aby powyżey oznaczoną opłatę od Farby Braunrot sprowadzonych tu z Rossyi pobierała i o tem Publiczność przez Dziennik Woiewódzki zawiadamia.—

w Lublinie dnia (30 Grudnia) 11 Stycznia 1836 r.

General Major Prezes ALBERTOW.

S. J. Radziszowski.

Nro 39305. Wydział Woyny Sekcya Policyi,

Kommissya Woiewództwa Lubelskiego

Sąd Policyi Prostey Powiatu Zamojskiego odeszłą z dnia 4. 16 Listopada 1836 Nro 1064 donioł Kommissyi Woiewódzkiej że od podeyrzaney osoby odebreno krowę celną rogów krótkich krótkiego ogona sprzedający takową z nazwiska Piotr Pęk zbiegł z aresztu, człowiek ten w postawie swey był stary siwy, wzrostu niskiego, stan urodzenia wł ści n, mieniący się bydź z gminy Lipskiej wsi Zdanowa, na skutek przeto cytowaney odeszwy Kommissya Woiewódzka wzywa właściciela aby w dniach 30 po odbór krowy do rzeczonoego Sądu stawił się iako też poleca Władzom Policyinym aby wysledzeniem opisanego Piotra Pęka ziętly i wrazie uiecia do rzeczonoego Sądu odstawiły.

Lublinie dnia 10/22 Listopada 1836 r.

General Major Prezes ALBERTOW,

S. J. Radziszewski,

do Nro 60572,

K, W, L.

O b w i e s z c z e n i e,

Po Janie Sieniewiczu Podlesnym Lasów Rządowych Straży Luchów we wsi Luchowie dnia 5 Marca 1829. roku zmarłym, pozostał spadek wynoszący w gotowiznie złp. 367 gr. 22. w Banku Polskim złożony, gdy do takowego nikt dotąd nie zgłosił się z tego powodu wzywam niniejszym Sukcesorów rzeczzonego Jana Sieniewicza, aby w przeciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, z prawami swoimi w Trybunale Cywilnym Województwa Lubelskiego legitymowali się — inaczey po upływie tego terminu w myśl artykułu 770 K. C. K. P. skarb Publiczny żądać będzie w prowadzeniu sobie w posiadanie spadku w Lublinie dnia 11/23 Listopada 1836 r.

Karol Zaranski,

Obrońca Prawny Własności Publiczney.

Nro 67000 Wydział Woyny Sekcya Policyi.

Kommissya Województwa Lubelskiego.

Iędrzej Kosik ze służby lekarskiej utrzymujący się, mający lat 30 oczu niebieskich, włosów blond, przytem nosu faworyty i wasy, rodem z czechówki Gminy Białowód, w Obwodzie Hrubieszowskim położoney, ubrany w kożuch siwy przeszarszany, surdut granatowy, u którego kołnierz i klapy po bokach byłyksamotne czarne, w spodnie szaraczkowe i kaszkiety granatowy z daszkami, a dnia 12/24 na 13/25 Grudnia 1836 r. z brawszy pięćć Urzędową Gminy Serebryszcz — lberyą, dworską, łyżeczke od kawy srebrną i sześć łyżek stołowych srebrnych zbiegł.

Kommissya Wojewódzka powodowana Rapportem Wóytę Gminy Serebryszcz z dnia 14/26 Grudnia 1836 r. Nro 72 wzywawszelkie Władze aby Iędrzeja Kosik i skradzionych rzeczy przez niego śledziły iak niemniej na pismo skradzioną piątąćią opatrzone czy nie są flizywami, pilną zwracały uwagę.

w Lublinie dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 1836 r.

General Major Prezes ALBERTOW. S. J. Radziński.